

Bedkommende, forekommer det mig ikke, at der er nogen særlig Grund til at gjøre Forskjel mellem, om det er et eller flere Børn, de har født; Uligheden, kommer jo frem i ethvert Tilfælde, og foraa vidt man ved at lægge sammen faar Tilfælde frem, hvor ganske vist et uægte Barns Moder kan blive tilfiktret en temmelig betydelig Sum af Fattigvæsenet, saa maa man dertil svare: Ja, men saa er hun ogsaa forpligtet til at forsørge 5 Børn, og det er for Resten et Hensyn, som kan være tilfædeligt ved Alimenterationsbidragets Fastsættelse, at det kan sættes lavere for de enkelte Børn, og at det kan forandres for de Børns Bedkommende, for hvilke det allerede er sat, og ogsaa for de senere, hvis man tror, at hun ikke behøver saa Meget for virkelig at kunne opdrage og underholde Børnene. Det er jo kun Halvdelen af, hvad der virkelig maa antages at behøves dertil, som Barnesaderen skal bidrage, og dersom man virkelig mener, at en Kvinde, der har en Flok uægte Børn og paa den Maade bliver fikret Alimenterationsbidrag, faar en saa god og fortrinlig Stilling, at hun i den Henseende staa langt over andre, som hun nærmest maa sammenlignes med, forekommer det mig, at det kunde gjøre sin Virkning gjældende derved, at der kunde blive Spørgsmaal om Nedsættelse af Bidragene for de enkelte Børns Bedkommende. Hvad jeg altsaa navnlig ligeoverfor dette Endringsforslag vil fremhæve, er den store principielle Betydning, det har, og jeg tilføjer, at det egentlig forekommer mig mindre heldigt, at det kommer frem ved tredje Behandling. Det, der ligger bagved dette Forslag, er og maa være en Protest mod hele den Synsmaade, at Barnemoderen faar den Garanti, som jeg før har kaldt det, for, at hun faar sit Alimenterationsbidrag, som ligger i, at hun kan forlange det af Fattigvæsenet. Vil man ikke det, kommer vi tilbage til de samme Betragtninger, vi gif ud fra, saa er vi ligesaa nær, som vi nu ere, at vi nemlig staa ligeoverfor det, der hører til Dagens Orden, at Barnemoderen ikke kan faae Alimenterationsbidrag, hvad der naturligvis atter gaar ud over de uægte Børn.

Jeg skal dernæst gjøre et Par Bemærkninger til det tredje Endringsforslag, som er stillet, og som gaar ud paa at betage Forsørgelseskommunen Retten til at vælge imellem, om den vil søge Alimenterationsbidraget sparet, eller om den vil betragte det som Fattighjælp, ydet Barnesaderen. Med Hensyn til dette Endringsforslag vil jeg bemærke, at det kan godt være, at Lovforslagets Bestemmelser kunne misbruges i politiske Siemeds Tjeneste. Det skal jeg ikke

benægte, det kan gjerne være, men jeg vil dog rigtig nok sige, at det forekommer mig at være ganske utilfædeligt at berøbe Forsørgelseskommunen den Udgang til at komme til sine Penge, som ligger i, at den kan forlange Bidragene affonedede, naar den ikke kan faae dem betalte. Det forekommer mig at være ganske uberettiget, at mange Tilfælde staaar jo Sagen saaledes, at Forsørgelseskommunen, naar den kræver Bidraget affonet, faar sine Penge. Det er et stærkt Middel til at komme til Pengene, laugt stærkere end Udpantning og alle de almindelige Inddrivelsesmethoder. Det forekommer mig altsaa at være uberettiget at staa dette Middel til at komme til sine Penge ud af Forsørgelseskommunens Hænder. Det er jo dog det første og nærmest liggende Hensyn, at Forsørgelseskommunen faar sine Udgifter erstattede. Jeg synes derfor, at den Mulighed, der er for, at Forsørgelseskommunen, naar den har saadant Valg, kan gjøre en urigtig Anvendelse af denne Mændighed i politiske Siemeds Tjeneste, ikke kan være tilstrækkelig Grund til at betage Forsørgelseskommunen den ganske naturlige Ret, den har til at forsøge, om den ved de Midler, Lovgivningen anviser, kan faae sine udlagte Penge refunderede.

Ordføreren (Drenbøll): Jeg skal søge at fatte mig saa kort som muligt med Hensyn til det foreliggende Endringsforslag, og jeg kan med saa meget større Lethed gjøre det, da den høitærede Justitsminister i alt Væsentligt har besvaret, hvad der er udtaalt om dem. Jeg kan ganske henholde mig til, hvad den høitærede Justitsminister ansøgte om det Endringsforslag, ifølge hvilket der i § 4 skulde gjøres den Endring, at det Privilegium, som deri er givet Barnemoderen, ikke skal være gjældende, naar hun tidligere har født udenfor Egtetab. Den høitærede Justitsminister ramte jo Sommet paa Hovedet ved at sige, at Konsekventen deraf aabenbart egentlig maatte være den, at der aldrig skulde gives den, der føder udenfor Egtetab, og hendes uægte Barn nogen særlig begunstiget Stilling. Det Exempel, den ærede Ordfører for Mindretallet med megen Vægt fremførte for at gjøre Indtryk paa os, nemlig at der boer en Enke med 5 Børn og et ugift Fruentimmer med 5 Børn ved Siden af hinanden, idet han saa spurgte, hvorledes de vare stillede, har ikke Meget at sige, naar man tænker Tanken helt ud. Det, der gjælder Enken med de 5 Børn og Fruentimmeret med de 5 uægte Børn, maa ogsaa gjælde, naar vi gaar ned ad. Naar vi komme til et Fruentimmer med et uægte Barn og en Enke med et Barn, maa Konjonnementet være